

Paul Brans

Dit is het lokaal van Paul Brans, leerkracht geschiedenis aan het Van Maerlantlyceum in Eindhoven. Hij geeft les aan de onderbouwklassen van havo en vwo.

Ik begin het schooljaar altijd met de vraag: waarom is dit een geschiedenislokaal? Leerlingen herkennen de filmposters natuurlijk. Maar ook de maquettes, vooral die van plekken waar ze zelf zijn geweest. Ik vind dat er in een lokaal iets te zien moet zijn. Je moet op onderzoek uit kunnen gaan. Ik vind het belangrijk mijn verhalen en uitleg over geschiedenis levendig te maken.

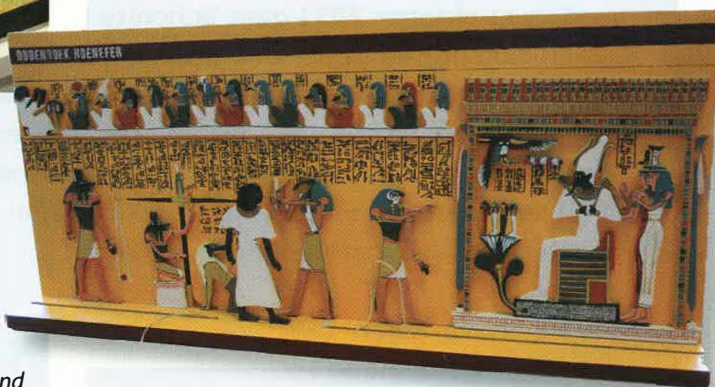
Maquettes

Ze staan in een vitrine, maar ik haal ze er heel vaak uit. Dan kan ik namelijk laten zien hoe de Notre Dame er van bovenaf uitziet! En ook hoe een leger er vroeger uit zag. Ik heb maquettes van de kathedraal van Chartres, de markt van Brussel, de slag bij Waterloo, een guillotine, een middeleeuwse trebuchet en nog veel meer. Ik vind het leuk om ze te bouwen, ook al is het een enorm werk! Leerlingen zijn er vaak enthousiast over. Een leerling gaf me zelfs als afscheidscadeau een zelfgeschilderd beeldje van Count Philip, een Engelse edelman. De enige maquette die ik nog zou willen is die van de Sint Jan van Den Bosch. Maar die heb ik nog nergens kunnen vinden... daarom gaan we ieder jaar maar gewoon live met de klas naar de Sint Jan!

Lp's

Ik ben een vinylverzamelaar. De platenhoezen die met geschiedenis te maken hebben, hang ik hier op. Het zijn vooral hoezen van filmmuziek en documentaires. Toespraken van Lenin en Martin Luther King. The Name of the Rose, Floris en de Fakir... Leerlingen weten vaak niet meer wat een lp is, maar herkennen soms wel de personen op de hoezen. Kennedy en Hitler bijvoorbeeld. Die met toespraken van Hitler erop heb ik in de jaren zeventig nog net op tijd kunnen kopen. Daarna werden ze uit de winkels gehaald. De Internationale draai ik nog heel af en toe in de klas. De lp's met toespraken en historische documenten draai ik eigenlijk nooit. Op die van Lenin hoor je bijvoorbeeld niet meer dan ruis en een heel zachte krakende stem in de verte.

Dodenboek van Hoenefer

Het meest trots ben ik op het dodenboek van Hoenefer. Ik heb het zelf gemaakt, samen met mijn vrouw. Ik heb het gekopieerd en vergroot, alle personen uitgezaagd uit hout, geschilderd en weer opgeplakt. Het gaat over Hoenefer en zijn reis naar het dodenrijk. Hoenefer kan ook echt bewegen. Zo maak ik de reis beeldend en interactief: ik bespreek bijvoorbeeld wat de symboliek is van de weegschaal en ik vertel wie de personages zijn.

*'Ik vind het belangrijk
mijn verhalen en
uitleg levendig te maken'*

Ook een bijzonder lokaal? Geef je dan op
voor deze rubriek via **redactie@vginkleio.**